

Tornar a l'entorn rural

>> Una de les escultures del bosc de Can Ginebreda, un dels principals atractius turístics de Sant Miquel de Campmajor.

Text i fotos > **ADRI SALIDO**

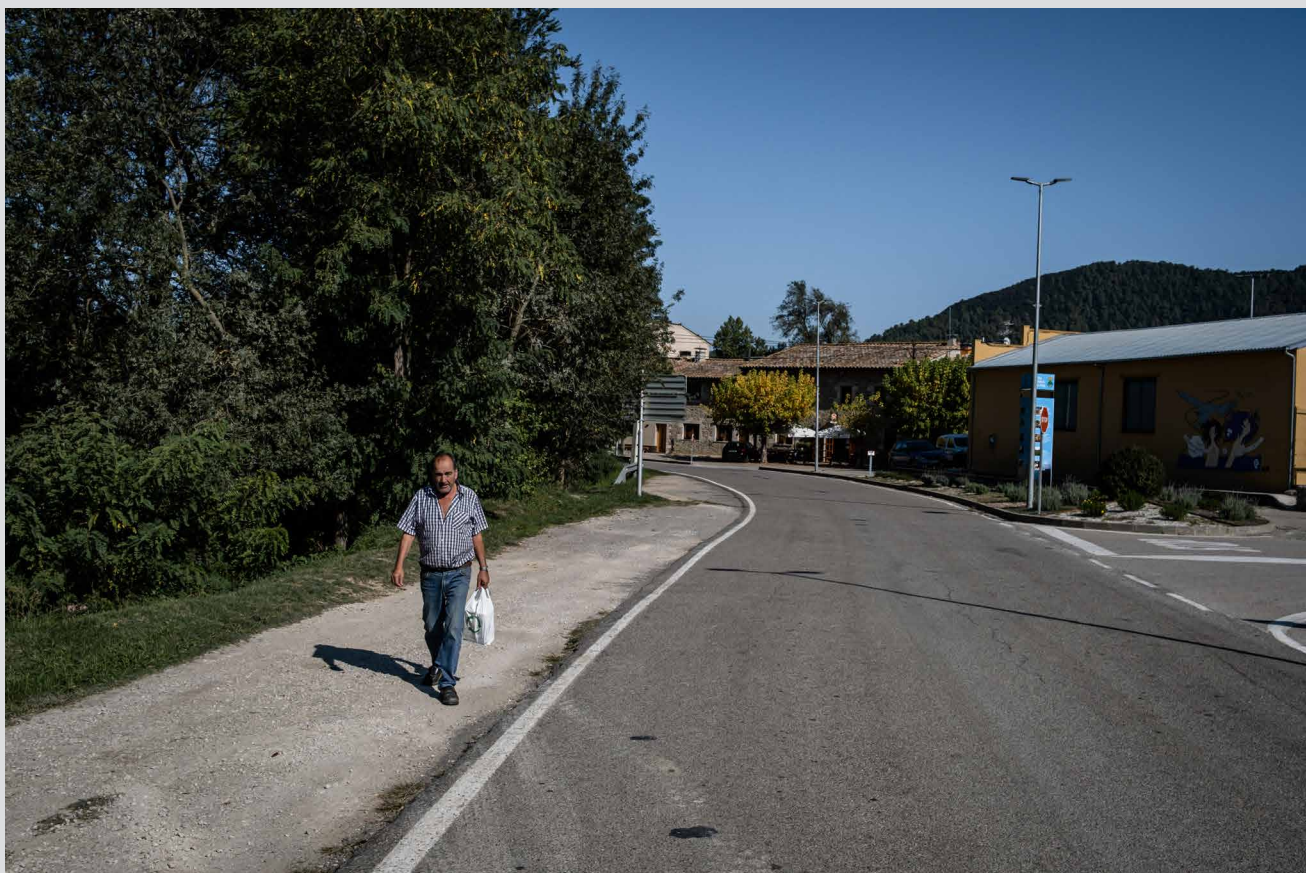
Jordi Pascual, un consultor energètic de quaranta-nou anys i d'origen barcelonès, mai va pensar que després d'haver passat tants anys vivint a la capital catalana, Centreamèrica i alguna ciutat del cinturó metropolità de Barcelona, com ara Molins de Rei, acabaria traslladant-se amb la família i establint-se a Sant Miquel de Campmajor, un micropoble situat a uns escassos deu quilòmetres de Banyoles, la capital del Pla de l'Estany. «Amb la família buscàvem estar en un entorn més natural i més proper a la terra. Traslladar-nos a Sant Miquel ens ha permès viure menys atabalats i gaudir molt més del temps, del clima i de la natura», assegura.

Com ell, hi ha moltes persones que van trobar una oportunitat per donar un tomb a la seva vida durant la

pandèmia desplaçant-se lluny de les grans metròpolis, i van fugir així del trànsit, de la contaminació i les presses a les quals ens sotmeten les grans ciutats i van optar per la tranquil·litat i la qualitat de vida que el medi rural ofereix.

Per a algunes famílies com la d'en Jordi, prendre aquesta decisió va ser més fàcil, perquè ja disposaven de segones residències a micropobles de les comarques gironines. Així doncs, va succeir que, durant la pandèmia i especialment durant els mesos de l'estat d'alarma, n'hi va haver moltes que van optar per traslladar-se definitivament i establir-se en aquests habitatges de nuclis urbans rurals, poc acostumats a veure augmentar la seva demografia.

I és que segons l'Associació de Micropobles de Catalunya (AMC), de la qual Sant Miquel de Campmajor és

>> Un veí camina per un dels accessos al poble.

part, 947 municipis de Catalunya, és a dir, una tercera part del total, tenen menys de cinc-cents habitants i, en la majoria dels casos, una població força envellida.

Durant els darrers anys, això ha esdevingut tot un repte per al territori, ja que de mica en mica, cada vegada més joves han anat marxant dels pobles, sobretot per buscar una sortida laboral en altres nuclis urbans més grans que els oferien millors oportunitats.

Aquesta tendència, però, ha canviat radicalment durant la pandèmia, en la qual han aparegut noves maneres de treballar com el teletreball, que ha permès a moltes persones fer les tasques laborals pràcticament des de qualsevol indret on disposin de connexió a Internet. Oriol Serrà, alcalde de Sant Miquel de Campmajor, explica: «Sabem que hi ha gent jove interessada a venir

a viure al municipi, però el problema és la manca d'habitatge, que fa molt difícil que puguin establir-s'hi. El teletreball és una fórmula molt bona perquè els joves puguin tornar als pobles, però se n'hauria d'augmentar l'oferta d'habitatge disponible perquè això passés».

Així doncs, gràcies a casos com els d'en Jordi i a la feina d'alguns ajuntaments i administracions locals, el futur del món rural a les comarques gironines s'augura molt millor que uns anys enrere, però és cert que, com els mateixos alcaldes d'alguns municipis expliquen, cal treballar per facilitar l'accés als habitatges en desús i intentar crear més parc d'habitatges que puguin resultar atractius per a les persones que estan disposades a fer aquest pas i tornar a viure en un entorn rural.

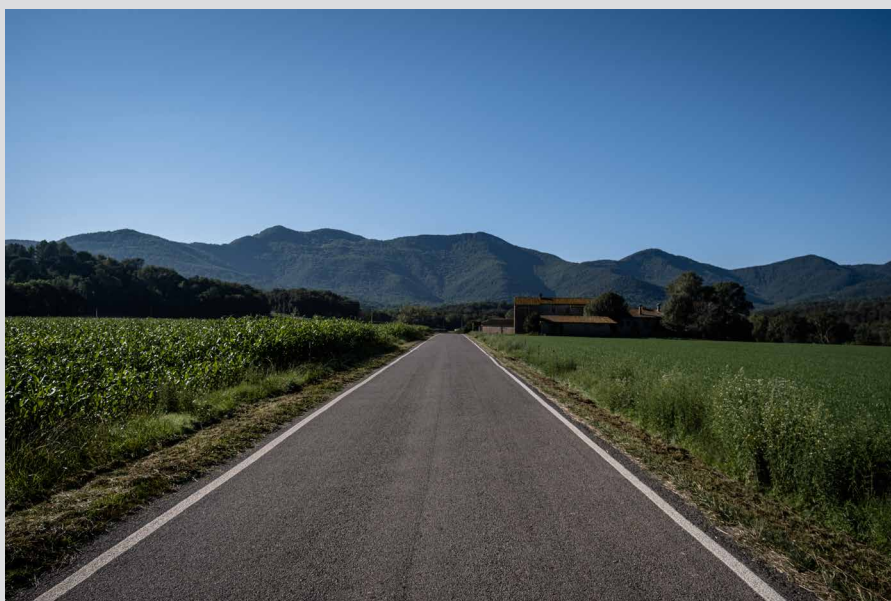
>> Un dels nombrosos immobles inhabitats de la zona.

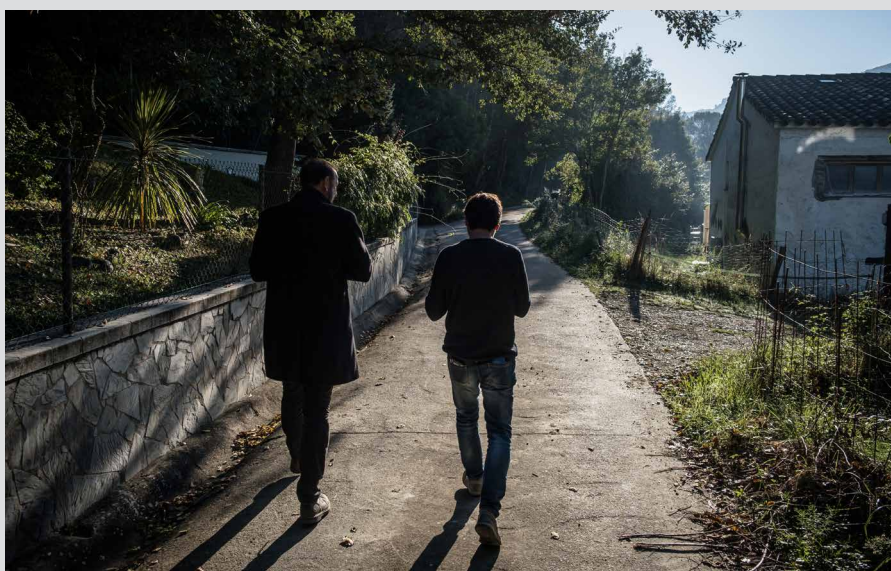
>> Oriol Serrà, alcalde de Sant Miquel de Campmajor.

>> Jordi Pascual, al jardí de casa seva.

>> Una de les carreteres que condueixen al poble.

>> En Jordi i en Miquel conversen mentre passegen per un dels camins dels afores.

>> *El camp de futbol del municipi.*

>> *Vista aèria parcial de Sant Miquel de Campmajor.*

>> En Jordi treballant a casa seva.

>> En Jordi i l'Oriol xerrant a la tanca de la casa d'en Jordi.